

τῶν ἐκ τῆς λογικῆς καὶ ἠθικῆς ἱκανότητος νοούντων πρέποντα καὶ τὰ ἀγαθὰ τῆν τῶν ἐσθλῶν, τῶν πειθομένων εἰς τοὺς εὖ λέγοντας καὶ τῆν τῶν ἀχρήστων τῶν μητ' ἐαυτῶν γινωσκόντων, μήτε τοῖς ἄλλοις πειθομένων.

Εὐτυχῶς δύναμαι νὰ εἶπω ὅτι οὐδεμίαν ἔχομεν μαθητρίαν καταττομένην εἰς τὴν τελευταίαν τῶν τάξεων ὡστε εἴμεθα ἐν εὐχαρίστῳ ἱκανῶς καταστάσει.

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι οὐ μόνον ἐκ τῶν μαθητριῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν Καθηγητῶν καὶ τῶν διδασκαλισσῶν ἐργαζομένων μεθ' ἡμῶν εὐσυνειδήτως λίαν εἰς τὸ ὅσον δυσχερῶς ἐξ ἐνός καὶ ἀκανθῶδες, ὅσον καὶ τερψικάρδιον καὶ τερψινοῦν ἔργον τῆς ἠθικῆς καὶ διανοητικῆς μορφώσεως τῶν νέων τούτων τοῦ Ἑλληνικοῦ πυρὸς ἐστιάδων, ἡ εὐχαρηστησις ἡμῶν εἶνε μεγάλη—καὶ ἐκ τῶν Κ. Κοσμητριῶν αἵτινες συνεχῶς διὰ τῆς εὐγενοῦς αὐτῶν παρουσίας ἐνεργήσασιν ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἐκ τοῦ Σεβαστοῦ Συμβουλίου, ὅπερ μετ' ἀγαθῆς πρὸς ἡμᾶς ἐμπιστοσύνης συμπεριφερόμενον ἐνθαρρύνει εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμετέρων καθηκόντων καὶ εἰς τὴν πρὸς τὸν σκοπὸν ἡμῶν προσέλευσιν.

Ἄλλ' οὐχ ἦττον καὶ ἐκ τῶν πλείστων γονέων ἐσμέν ἐν εὐχαριστημένῳ, ἐν οἷς παρετηρήσαμεν ὅτι οἱ συμφωνήσαντες μεθ' ἡμῶν τὰ μέγιστα συνετέλεσαν εἰς τὴν πρὸς τὰ βέλτερά τινι προαγωγῆν τῶν τέκνων αὐτῶν ἐνῶ ἐξ ἐναντίας ἐάν τις κατὰ τοῦτο ἐφάνη ἐλαττούμενος μᾶς ἐστέρησε τῆς καλύτερᾶς ταύτης συνεισφορᾶς. Ἄλλ' ἐπὶ πᾶσι Κ. ἐπειδὴ «πᾶν ἀγαθὸν ἄνωθεν ἐστὶ καταβαῖνον,» διὰ ταῦτα καὶ εἴτι ἡμῶν γένητο εὐχάριστον εἰς τὴν θεῖαν ἀρωγῆν ἀποδοτέον πάντων διότι ἀληθές ἐστιν ὅτι τὸ ἐν τοῖς φρονήμασι καὶ λόγοις καὶ πράξεσι τοῦ ἀνθρώπου ἀγαθὸν ἐστὶ γινόμενον τῶν δύο τούτων εὐγενεστάτων καὶ ὑψηλῶν παραγόντων.